

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 2. Iudæi Christum non agnoscentes, in pœna[m], nec cladis suæ nuntios
agnouerunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](#)

seqq. An. quare tanta mala inuaserint Iudæos, indi-
 riguit. gant, dum alij Iudæorum id rebellioni,
 Tacit. l. 5. alij idololatrijs tribuunt; Iosephus tradit,
 hist. Sue- ton. Plu- existimatum ob necem illatam Iacobo Iu-
 tarch. sto, tanta mala Iudæos apprehendisse; qui
 DioPhle- tamen, ante illum, jam & alios sanctissimos
 gon, Ha- driani li. viros ac Prophetas occiderant ad se missos,
 bertus. nullam ob id talem tantamque vindictam
 CæsarBa- experti. Ex Euangelijs vaticinijs, SS. Pa-
 son. An. trum attestatione, & immanitatem ac simili-
 Christi tudine pœnarum constat, nullum, nisi il-
 72. lud maximū omnium & maximè execra-
 dum facinus, esse, cui eæ calamitates potius
 ascribi possint, nisi quod in Dei Filium, tot
 oraculis Prophetarum testatum, tot mira-
 culis illustratum, tot testimonijis declara-
 tum, ante annos triginta octo immanissi-
 mè commiserunt: quem quia pluribus ini-
 rijs affectum occiderunt, pluribus quoque
 plagiis sunt castigati, & quidem manifesta
 similitudinem præ se ferentibus, cum ijs
 malis, quæ Messia suo intulere; ut vera si-
 Matth. 7. ret illa prædictio: *In qua mensura mensuram fer-
atis, remetietur vobis.*

§. II.

*Iudei Christum non agnoscentes, in paenam, illi
cladis sue nuncios agnouerunt.*

I. Ig.

1. Igitur, sicut olim *omnia in figura con-*
tingebant Iudæis, & Prophetæ atque Patriar-
chæ Christum venturum prædixerunt, ut
Iudæi nullam habere possent excusationem,
quod eum non agnoscerent, ea de causa
Christo dicente: Scrutamini Scripturas, quia *Ioan.5.39*
vos putatis in ipsis vitam eternam habere: &
illa sunt, que testimonium perhibent de me: &
non vobis venire ad me, ut vitam habeatis:
Ita, etiam postquam Iudæi Christum cruci-
fixerunt, non eos statim punivit Deus, sed
per triginta octo annos eorum pœnitentiam
expectauit, eosq; ut pœnitentiam agerent,
seriò præmonuit. Siquidem, per integrum *Joseph.*
annum, terribilis flammæ cometa gladio si-
milis, supra Ierusalem stetit. Visi sunt etiam
in aëre igniti currus & infestæ acies præli-
antium. Audita est quoque in templo for-
midanda quædam vox Angelorum claman-
*tium: *Migremus hinc.* Et Iesus quidam*
Anani filius, per septennium totum & ali-
quot menses, assidue per omnes ubiq; vicos
*& plateas clamitans: *Va Hierosolymis, nec**
minis, nec flagris compesci potuit, ut ita
non clamitaret; donec tandem in ipso ciui-
*tatis muro insanè vociferans: *Va Hierosoly-**
mis, & mihi, tormenti hostilis lapide iactus

l. 7. c. 15

interijt. Hunc ergo (sicut quondam ad Nini-
vitas Ionam) sicut & alia prodigia, ad præ-
monendam gentem illam misit Deus : sed
frustra ; non enim obstinata corda pecca-
tum suum voluerunt agnoscere, neque po-
nitentiam egerunt ; sicut neque quondam
Noë diluvium Mundo prædicante; immo si-
cut neque ipso Christo super Hierusalem
flente. Neque enim ille discipulis suis dūm-
taxat eam cladem prædixit, quibus & caus-
sam , & tempus horum malorum reseravit

Luc. 21.

dicens : *Amen dico vobis* , quia non prateribit
generatio hæc, donec omnia fiant (& videt sancte
illa omnia ea ætas & generatio, quæ ab illo
prædicta sunt, quippe non nisi triginta octo
annorum spatiū intercessit) verūmetiam
quando sollenni pompa & triumpho Iero-
solytam intrauit, coram Phariseis & omni

Luc. 19.

41.

turba, ut appropinquauit, videns ciuitatem flu-
uit super illam, dicens: *Quia si cognouisses* &c.
& quidem in hac die tua, que ad pacem tibi:
nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis.
Quia venient dies in te, & circumdabunt te ini-
mici tui vallo, & circumdabunt te: & coanghe-

Lactant.

L. 4. c. 21.

stabunt te undiq., &c. Monuit Christus hec
aperte; monuerunt & Apostoli, nam, ut
Lactantij verbis utar, futura aperuit illis om-

nia;

nia, qua Petrus & Paulus Roma predicauerunt: & ea predicatio in memoria scripta permansit; in qua cum multa alia mira, cum etiam hoc futurum dixerunt, ut post breve tempus immitteret Deus regem, qui expugnaret Iudeos, & ciuitates eorum solo aquaret, ipsos autem fame sitiq^z confectos ob sideret. Tum fore, ut corporibus suorum vescerentur, & consume rent se inuicem: postremo ut capti venirent in manus hostium, & in conspectu suo acerbissime coniuges suas vexari cernerent, violari & prostitui virgines, diripi pueros, allidi parvulos, omnia denique ferro igniq^z vastari, captiuos in perpetuum terris suis exterminari: eò quod exultauerant super amantissimum & probatissimum Filium Dei. At dura gens Iudeorum, uti Prophetias de Christo cæca mente non agnouit, ita neque Christi aut Apostolorum prædictionibus credidit, neque signis de cælo missis adhibuit fidem. Quemadmodum multi etiam hodie peccatores à Deo, ab Angelis, ab hominibus, à propria conscientia moniti, obsurdescunt. Quidquid illis dicas, non ad aures, non ad animum admit tunt: induruerunt non secus, ac si lapidi loquereris. Ut ergo isti tales Deum à se excludunt, ita vicissim cum clamitant ad eum

R 5

in

Nini.
d pra-
s: sed
ecca-
e poe-
dam,
mo si-
llem-
dum-
caus-
rauit
eribit
; sanè
b illo
octo
etiam
Iero-
omni
m fl-
tibi:
rati:
te ini-
anghe
s hac
n, vt
s om-
nia,

in extrema necessitate merentur non exaudiri. Quod prædixit illis verbis: *In qua mensura mensi fueritis, remetetur vobis.*

§. III.

Iudei vicissim excepti, sicut ipsi Christum excepérunt.

2. *Quia Iudæi ingressum mitissime Saluatoris*

Marchi atorem, de quo dictum erat: Dicite filia Sion:
21. 5.

Isa 62. 11. Ecce rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super

Ioan. 10. asinam & pullum filium subingalis; è ciuitate

31. & 1L 8. sua eduxerunt, pessimis modis exceptum;

quem & lapidare voluerunt: idcirco diuinus iudex alium misit, Titum scilicet, qui

Philo in Flaccum, truculentus intravit, & illos eiecit. Immo,

& in legatione ad Iudæi plurimis locis etiam extra Iudeam

habitarent, ubique furori populari expositi

fuerunt, ubiq; cædebantur impunè, spoliabantur bonis, impetrabantur sordibus & laxis,

omnibus exosi, omnibus ludibrio; nec

quemquam capiebat eorum miseratio. In

ipsa verò Iudea affligebantur à Præfectis, &

militie Romano, qui maximas illis clades

inferebant. Nimirum qui Christum vel non

admittunt, vel à se expellunt mansuetè ve-

nientem, atque eos ad poenitentiam vocan-

tem; videbant illum venientem in ambibus

CUM